Sensorveiledning PSY4612V – Barnet – utredning og spesifikke temaer

Karakterskala: bestått/ikke bestått

For å bestå kursbolken må deltageren (1) ha brukt veiledningsgruppen til å øve på spørsmålshierarkiet i barnesamtalen for sakkyndige (BIS) i rollespill mm. Deretter må deltageren ha gjennomført samtale med et barn i tråd med BIS/spørsmålshierarkiet. Det er frivillig om samtalen tas opp med lyd/video, men det anbefales.

Deltageren skal deretter utarbeide et notat om samtalen. Notatet skal omhandle planlegging av samtalen, beskrivelse av gjennomføring, samt evaluering av egen praksis. Deltageren skal drøfte styrker og svakheter ved bruk av spørsmålshierarkiet. Notatet skal inneholde refleksjoner omkring egen prestasjon* og barnets rapportering i relasjon til barnets alder og modenhet. Notatet skal være på 2,5-3,5 sider (inkl. referanser), bokstavsstørrelse 12, 1,5 linjeavstand, eventuelle referanser i APA stil.

For å bestå kursbolken må deltageren videre (2) ha satt seg inn i en sak veileder arbeider med. Deltageren skal lage en disposisjon for hvordan deltageren ville gått frem i saken dersom deltageren hadde vært oppnevnt som sakkyndig i saken. Disposisjonen skal være på inntil 1 side, bokstavsstørrelse 12, 1,5 linjeavstand.

Notatet og disposisjonen blir vurdert opp mot emnets definerte ferdighets- og kompetansemål. Spesielt legges det vekt på om deltakeren viser at hen:

- Kan gjennomføre samtale med barn og hadde vært i stand til å gjennomføre utredning av barn ved bruk av adekvat metode/instrument.
- Kan kommunisere om faglige problemstillinger, drøfte begrensninger ved metoder og kjenne normgrunnlag for de instrumentene deltageren ville ha valgt å bruke.
- Har forståelse av mandatets juridiske betydning (tema i loven) og psykologfaglige avgrensning for enkelt sak.
- Kan vurdere relevante utredningsmetoder og ville ha vært i stand til å gjennomføre utredning i relasjon til ulike utviklingsnivåer og alder hos barnet.

*I notatet skal studenten reflektere over egen prestasjon. Dette kan være hvordan de selv tenker at egne erfaringer kan bli en ressurs eller en utfordring når de skal arbeide som sakkyndige. Spørsmål som kan drøftes er for eksempel: Er det noe som kan bli spesielt krevende i dette arbeidet for deltageren? Er det noen faktorer noe som vil virke motiverende for deltakeren? Hvilke ressurser tenker deltageren at han/hun har som vil være nyttige i arbeidet?